

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 62Cb/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416203189
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslava Strhárska
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:4416203189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou Mgr. Radoslavou Strhárskou, v právnej veci žalobkyne A. T., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. R. A. XXX, Z. A., Q.. Č.. T. F. R. XXXX/XX, Š., proti žalovanému Capital & Financial Protection, s.r.o., so sídlom Zimná 4, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 835 765, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Miroslav Repka, s.r.o., so sídlom Leškova 3A, 811 Bratislava, IČO: 36 847 143, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má **n á r o k** voči žalobkyni na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ō v o d n e n i e :

1/ Žalobkyňa sa žalobou, doručenu Okresnému súdu Nové Zámky dňa 25. 02. 2016 a postúpenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27. 05. 2016, domáhala zaplatenia sumy 4.297,10 Eur titulom náhrady škody, ako aj sumy 523,92 Eur titulom nákladov spojených s výkonom činnosti exekútora. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 14. 11. 2008 uzatvorila Zmluvu o obchodnom zastúpení, kde pre výkon činnosti sprostredkovateľa poistenia bola dňa 11. 02. 2009 zapísaná do zoznamu sprostredkovateľov poistenia v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedenom Národnou bankou Slovenska (ďalej len „NBS“) pod registračným č. PSP 090 299. Dňa 15. 12. 2009 ukončila činnosť pre žalovaného dohodou a zároveň požiadala o zrušenie licencie v evidencii NBS, pričom žalovaný ukončenie spolupráce potvrdil listom zo dňa 08. 03. 2010, kde výmaz jej osoby z registra NBS bol vykonaný až po opakovanej žiadosti ku dňu 07. 04. 2014. Žalovaný preto nesplnil zákonnú 30-dňovú lehotu na zrušenie jej registrácie v NBS. V dôsledku nečinnosti žalovaného sa obdobie jej evidencie v registri NBS predĺžilo, na základe čoho jej vznikla odvodová povinnosť do Sociálnej poisťovne. Následne jej Sociálna poisťovňa, pobočka Levice rozhodnutím č. 700-1310102912-GC04/12 zo dňa 23. 01. 2012 predpísala poistné na nemocenské poistenie, príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity za obdobie júl 2009 až apríl 2010 v celkovej výške 4.297,10 Eur, nedoplatok ktorý je v súčasnosti vymáhaný v exekučnom konaní, kde trovy exekúcie predstavujú sumu 523,92 Eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že už od 06. 01. 2010 mala pozastavené prevádzkovanie živnosti a od 01. 02. 2010 pracovala na základe pracovnej zmluvy v Poštovej banke, a.s. Žalobkyňa mala za to, že žalovaný konal v rozpore s § 415 Občianskeho zákonníka a s poukazom § 420 Občianskeho zákonníka je povinný nahradiť jej vzniknutú škodu.

2/ Žalobkyňa v konaní predložila listinné dôkazy, a to žiadosť o ukončenie spolupráce so žalovaným dohodou zo dňa 10. 12. 2009 vrátane podacieho lístka, list zo dňa 08. 03. 2010 adresovaný žalobkyni, ktorým žalovaný akceptoval ukončenie Zmluvy o obchodnom zastúpení dohodou ku dňu 15. 12. 2009, Osvedčenie o zápise žalovanej do registra sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedeného NBS pod registračným č. PSP 090 299, oznámenie žalovaného zo dňa 08. 04. 2010 o

výmaze z registra NBS, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Levice č. 700-1310102912-GC04/12 zo dňa 23. 01. 2012, žiadosť o pozastavenie prevádzkovania živnosti, rozhodnutie Okresného úradu Senica, odbor živnostenského podnikania č. OŽP-A/2009/01553-2 o pozastavení prevádzkovania živnosti žalobkyne zo dňa 23. 06. 2009, pracovnú zmluvu uzatvorenú medzi Poštovou banku, a.s. ako zamestnávateľom a žalobkyňou ako zamestnancom zo dňa 25. 01. 2010.

3/ Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V rámci svojej procesnej obrany vzniesol hmotnoprávnu námietku premlčania nároku žalobkyne na náhradu škody. Poukázal na uplynutie všeobecnej 4-ročnej premlčacia doby, kde v písomnom podaní doručenom súdu dňa 28. 04. 2016 a žalobkyňi dňa 09. 05. 2016 uviedol, že žalobkyňa vedela o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá už v januári 2012, kedy jej bolo doručené rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 23. 01. 2012. V rámci svojho vyjadrenia k prednesu žaloby na pojednávaní pred súdom právny zástupca žalovaného uviedol, že premlčacia doba začína plynúť dňom porušenia povinnosti, ktorú má žalovaný len v zmysle zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Zároveň namietal, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, neexistuje tu priama príčinná súvislosť medzi vznikom škody, ktorú žalobkyňa špecifikovala vo výške 4.297,10 Eur ako neuhradený dlh v Sociálnej poisťovni a vo výške 523,92 Eur ako náklady exekúcie, nakoľko žalovaný nie je zodpovedný za nesplnenie povinnosti žalobkyne platiť riadne a včas odvody do Sociálnej poisťovne a nie je pravdou, že zrušenie registrácie v NBS má vplyv na vznik odvodovej povinnosti žalobkyne.

4/ Žalobkyňa k vznesenej námietke premlčania uviedla, že žalobu o náhradu škody podala prvýkrát už dňa 07. 08. 2012. Po tom, čo bola Okresným súdom Nové Zámky predvolaná na výsluch, vzala však svoju žalobu späť a konanie bolo vo veci zastavené. Následne zo zdravotných dôvodov a v dôsledku starostlivosti o maloleté dieťa podala žalobu opakovane až dňa 25. 02. 2016. Žalobkyňa súdu predložila fotokópiu uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/191/2012-22 zo dňa 30. 08. 2012 a písomné predvolanie na výsluch zo dňa 20. 08. 2012, ako aj potvrdenie o prijatí žaloby Okresným súdom Nové Zámky dňa 07. 08. 2012.

5/ Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomnými vyjadreniami strán konania a predloženými listinnými dôkazmi, na základe ktorých ako nesporné vyhodnotil skutkové tvrdenia, že medzi stranami sporu existoval obchodnoprávny záväzkový vzťah, a to na základe Zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 14. 11. 2008. Uvedenú skutočnosť žalovaný nepoprel, pričom existenciu tohto zmluvného vzťahu, ako aj jeho zánik mal súd preukázané i listom zo dňa 10. 12. 2009, adresovaným žalovanému, ktorým žalobkyňa žiadala o ukončenie zmluvy dohodou, ako aj listom zo dňa 08. 03. 2010 adresovaným žalobkyňi zo strany žalovaného, ktorým tento potvrdil ukončenie ich zmluvného vzťahu ku dňu 15. 12. 2009. Súd zároveň vyhodnotil ako nespornú skutočnosť, že žalobkyňa bola dňa 11. 02. 2009 zapísaná do zoznamu podriadených sprostredkovateľov poistenia v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedeným NBS pod registračným číslom PSP 090 299, kde o zrušenie tohto zápisu žalobkyňa žiadala už listom zo dňa 10. 12. 2009, pričom podľa predloženého písomného oznámenia žalovaného bol tento zápis v predmetnom registri zrušený až ku dňu 07. 04. 2010.

6/ Súd ďalej vykonal dokazovanie výpisom zo živnostenského registra, z ktorého nesporne vyplýva že žalobkyňa mala oprávnenie na prevádzkovanie živnosti, so zapísaným predmetom podnikania v oblasti sprostredkovania poskytovania úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt, kde živnostenské oprávnenie vzniklo dňa 22. 12. 2008 a zaniklo dňa 07. 01. 2010, pričom podľa žalobkyňou predloženého rozhodnutia Obvodného úradu Senica, odbor živnostenského podnikania, č. OŽP-A/2009/01553-2 zo dňa 23. 06. 2009, právoplatného dňa 06. 07. 2009, prevádzkovanie živnosti jej bolo pozastavené na dobu 6 mesiacov.

7/ V konaní tiež nebolo sporné skutkové tvrdenie žalobkyne, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočky Levice č. 700-1310102912-GC04/12 zo dňa 23. 01. 2012 jej bola predpísaná dlžná suma poistného na nemocenské poistenie, starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, invalidné poistenia a poistné do rezervného fondu solidarity v celkovej sume 4.297,10 Eur za obdobie júl 2009 až apríl 2010.

8/ Medzi stranami konania bolo sporné, či v danom prípade došlo k naplneniu všetkých zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu na strane žalovaného, pričom dôkazné bremeno v tomto

prípade bolo na strane žalobkyne. Žalobkyňa sa tvrdiac, že žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti, keď v lehote 30 dní po skončení ich zmluvného vzťahu nezrušil zápis v registri sprostredkovateľov poistenia a sprostredkovateľov zaistenia vedeného NBS, v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť platiť odvody do Sociálnej poisťovne, domáhala nároku na náhradu takto vzniknutej škody, ako aj škody spojenej s prebiehajúcim exekučným konaním. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného sa súd však prioritne zaoberal otázkou premlčania nároku žalobkyne na náhradu škody, kde v tejto súvislosti skúmal predovšetkým, kedy došlo k uplynutiu premlčacej lehoty na uplatnenie jej nároku.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 387 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Podľa § 151 ods. 1 zák. č. 160/2005 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9/ Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú, že záväzkový vzťah medzi stranami bol založený na základe zmluvy o obchodnom zastúpení uzatvorenej v rámci ich podnikateľskej činnosti, preto pri posudzovaní plynutia premlčacej doby aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní, kde v zmysle § 397 Obchodného zákonníka platí všeobecná 4-ročná premlčacia doba, pričom s poukazom na § 398 Obchodného zákonníka pri nároku na náhradu škody subjektívna premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený dozvedel o škode alebo o nej dozvedieť mohol, ako aj o tom, kto ju spôsobil. V danom prípade, ako už bolo vyššie konštatované, rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Levice, od ktorého žalobkyňa odvodzuje svoj nárok na náhradu škody bolo vydané dňa 23. 01. 2012, ktorý je zároveň aj dňom kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o vzniku škody. Podľa názoru súdu týmto dňom zároveň začala žalobkyni plynúť aj subjektívna 4-ročná premlčacia doba, keď žalobkyňa sa po vznesení námietky premlčania k tvrdeniam žalovaného o tom, kedy sa o vzniku škody dozvedela, nevyjadrila a žalovaným namietané skutočnosti v tomto smere nespochybnila. K otázke plynutia premlčacej doby, dôvodila len tým, že totožnú žalobu o náhradu škody podala už dňa 07. 08. 2012, pričom súd mal z rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/191/2012-22 zo dňa 30. 08. 2012 preukázané, že konanie o náhradu škody medzi totožnými stranami konania bolo z dôvodu späťvzatia žaloby zastavené. V tomto kontexte súd s poukazom na § 112 OZ a judikatúru Najvyššieho súdu SR (Rozsudok NS SR, sp. zn. 2Cdo 9/99) konštatuje, že uplatnením práva na súde nenastane spočívanie premlčacej doby, ak v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania dôjde k zastaveniu súdneho konania. Spočívanie premlčacej doby nastáva iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde a v začatom konaní riadne pokračuje. Ak bolo občianske súdne konanie o uplatnenom práve v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania zastavené, nastáva stav, ako keby ku konaniu vôbec nedošlo. Žalobkyňa v danom prípade si mohla aj po zastavení predchádzajúceho súdneho konania opätovne

uplatniť to isté právo na súde, avšak premlčacia doba naďalej plynula od jej pôvodného začiatku, teda aj so započítaním doby, počas ktorej prebiehalo skoršie zastavené súdne konanie. Pokiaľ ide o ďalšie skutkové tvrdenia žalobkyne, týkajúce sa jej zdravotného stavu a starostlivosti o dieťa, súd tieto považoval pre účely posúdenia plynutia premlčacej doby za irelevantné, nakoľko sa jedná o skutočnosti subjektívneho charakteru nemajúce vplyv na plynutie premlčacej lehoty. Na základe uvedeného súd potom dospel k záveru, že žalobkyňa sa svojho nároku na náhradu škody domáhala podaním žaloby na súde dňa 25. 02. 2016, pričom 4-ročná premlčacia lehota v danom prípade uplynula dňom 23. 01. 2016.

10/ Podstata premlčania spočíva v tom, že ak sa určité právo po zákonom stanovenú dobu nevykonáva alebo sa v priebehu premlčacej doby neuplatní na súde, či u príslušného orgánu, nemôže byť toto právo po jej uplynutí žalobcovi priznané, ak sa žalovaný premlčania nároku dovoľáva. To znamená, že žalovaný sa môže po uplynutí zákonom premlčacej doby úspešne brániť vymáhaniu práva s poukazom na to, že toto právo bolo už premlčané. Vzhľadom na to, že žalovaný sa v súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v prejednávanej veci dovoľával premlčania, v dôsledku uvedeného bolo potom povinnosťou súdu na vznesenú námietku premlčania prihliadať.

11/ Pokiaľ ide o ďalšie procesné útoky žalobkyne, spočívajúce v uplatnenom nároku na náhradu škodu vzniknutej s výkonom činnosti exekútora v sume 523,92 Eur. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že žalobkyňa v konaní neprodukovala žiadne dôkazy súvisiace s exekučným konaním, žiadnym spôsobom súdu nepreukázala, či prebieha exekučné konanie, na ktorom súde, pod akou spisovou značkou, ani výšku trov s tým spojených. Zároveň podľa názoru súdu, ak žalobkyňa mala vedomosť o právoplatnom exekučnom titule vydanom Sociálnou poisťovňou, na základe ktorého si uloženú povinnosť sama dobrovoľne neplnila, zodpovednosť za vznik škody v podobe trov exekučného konania nemožno pripísať žalovanému, nakoľko v danom prípade neexistuje priama príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody a prípadným porušením povinnosti žalovaného.

12/ Vzhľadom na konštatované skutočnosti súd potom vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

13/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a za použitia zásady úspechu žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyne v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Banská Bystrica dňa 22. septembra 2016